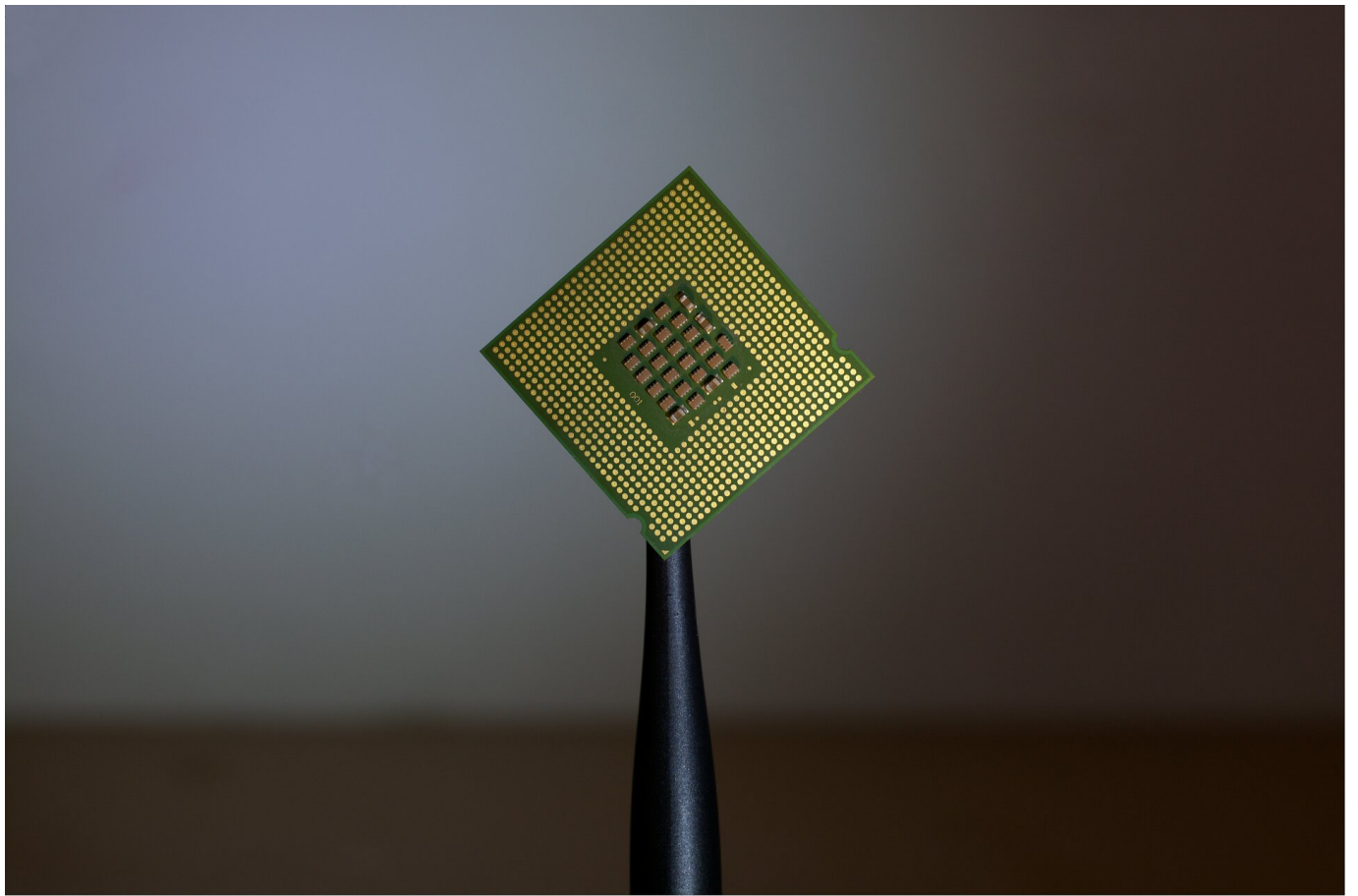

Algorytmy o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Aplet](#)
- [Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Algorytmy o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej

Źródło: Brian Kostiuk, domena publiczna.

Algorytmy o złożoności **logarytmicznej** i **liniowo-logarytmicznej** są bardzo często wynikiem optymalizacji czasowej programów o złożoności liniowej bądź kwadratowej. Charakteryzują się one rozbijaniem głównego problemu na mniejsze i tym samym łatwiejsze do rozwiązania **podproblemy**.

Przedstawione podejście pozwala na znaczne zmniejszenie liczby wykonywanych operacji. W rezultacie programy, w których zaimplementowano takie algorytmy, mogą działać na dużych zestawach danych wejściowych.

Więcej informacji o złożoności obliczeniowej znajdziesz w e-materiałach:

- [Złożoność obliczeniowa algorytmów,](#)
- [Algorytmy o złożoności kwadratowej,](#)
- [Algorytmy o złożoności wykładniczej,](#)
- [Jak porównywać złożoność obliczeniową?](#)

Twoje cele

- Scharakteryzujesz algorytmy o logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej.
- Przeanalizujesz przykłady algorytmów o logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej.

- Porównasz czas działania programów bazujących na algorytmach o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej oraz programów, w których zaimplementowano algorytmy o złożonościach liniowych i kwadratowych.

Przeczytaj

Zgadywanie wylosowanej liczby

Zacznijmy od pewnej zagadki. Wyobraź sobie, że grasz w grę komputerową i twoim zadaniem jest odgadnięcie, jaką liczbę naturalną z zakresu od 1 do 1000 wylosował komputer. Masz nieograniczoną liczbę prób i za każdym razem otrzymujesz informację zwrotną o tym, czy wybrana przez ciebie liczba jest mniejsza, czy też większa od wylosowanej.

Rozwiązanie naiwne o liniowej złożoności czasowej

Jeżeli mamy nieograniczoną liczbę prób, to pierwszym rozwiązaniem, które przychodzi do głowy, jest podawanie po kolei każdej liczby z zakresu od 1 do 1000. Jednak wymagałoby to od nas dużego zapasu cierpliwości; w najgorszym przypadku musielibyśmy podać kolejno aż tysiąc liczb. Zastanówmy się zatem, jak moglibyśmy ulepszyć nasze rozwiązanie. Może warto skorzystać z otrzymywanej informacji zwrotnej?

Rozwiązanie o logarytmicznej złożoności czasowej

Jeżeli interesuje nas przedział od 1 do 1000, to możemy podać liczbę znajdującą się w jego środku, czyli 500. Załóżmy, że nie trafiliśmy i otrzymaliśmy informację zwrotną, zgodnie z którą poszukiwana liczba jest mniejsza od podanej. Wiemy wtedy, że znajduje się ona gdzieś w przedziale $\langle 1, 499 \rangle$. W tak prosty sposób zmniejszyliśmy przeszukiwany obszar o połowę! Możemy za każdym razem podawać liczbę ze środka interesującego nas przedziału i dzięki informacji zwrotnej zmniejszać go, aż w końcu trafimy na poszukiwaną liczbę.

Polecenie 1

Zapisz w postaci listy kroków opisany algorytm, przy założeniu, że komputer wylosował liczbę 265.

Lista kroków:

Polecenie 2

Porównaj swoje rozwiązanie z prezentacją.

Zakres poszukiwań: $\langle 1, 1000 \rangle$.

Podajemy wartość 500 i otrzymujemy informację, że poszukiwana liczba jest od niej mniejsza.

1

2

Zakres poszukiwań: $\langle 1, 499 \rangle$.

Podajemy wartość 250 i otrzymujemy informację, że poszukiwana liczba jest od niej większa.

3

Zakres poszukiwań: $\langle 251, 499 \rangle$.

Podajemy wartość 375 i otrzymujemy informację, że poszukiwana liczba jest od niej mniejsza.

4

Zakres poszukiwań: $\langle 251, 374 \rangle$.

Podajemy wartość 312 i otrzymujemy informację, że poszukiwana liczba jest od niej mniejsza.

5

Zakres poszukiwań: $\langle 51, 311 \rangle$.

Podajemy wartość 281 i otrzymujemy informację, że poszukiwana liczba jest od niej mniejsza.

Zakres poszukiwań: $\langle 251, 280 \rangle$.

Podajemy wartość 265 i otrzymujemy informację, że odgadliśmy poszukiwaną liczbę.

Źródło: Contentplus.pl Sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Opisany wyżej algorytm to tzw. **wyszukiwanie binarne**. Dzięki niemu znaleźliśmy wylosowaną liczbę już po 6 próbach. Wykorzystując informację zwrotną przekazywaną przez program, byliśmy w stanie sprowadzić oryginalny problem do mniejszych i łatwiejszych do rozwiązania **podproblemów**. Technika ta nosi nazwę „**dziel i zwyciężaj**”; zajmiemy się nią dokładniej w kolejnych e-materiałach. Teraz udowodnimy, że takie podejście ma logarytmiczną **złożoność czasową**.

Przejdźmy zatem do nieco bardziej ogólnego przypadku. Przeszukujemy zbiór n liczb naturalnych i po każdej próbie zmniejszamy jego rozmiar o połowę. Zatem w i -tym kroku będziemy mieli do czynienia ze zbiorem o wielkości $\frac{n}{2^i}$. W najgorszym możliwym przypadku powtórzymy tę samą procedurę k razy, aż dojdziemy do zbioru jednoelementowego. Policzymy zatem, ile wynosi k .

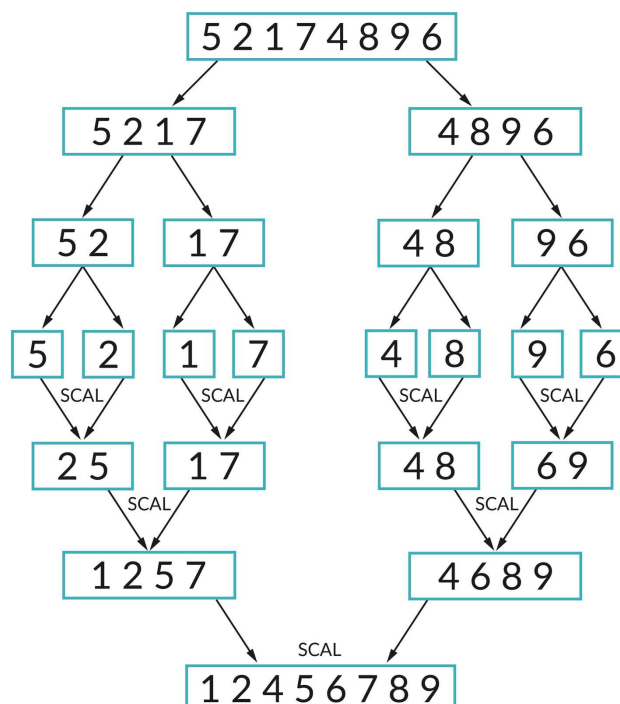
$$\left\lfloor \frac{n}{2^k} \right\rfloor = 1 \Rightarrow 2^k \approx n \Rightarrow k \approx \lfloor \log_2 n \rfloor$$

W najbardziej pesymistycznym przypadku wykonanych zostanie $\log_2 n$ iteracji. Algorytm ma zatem logarytmiczną złożoność czasową.

Sortowanie z wykorzystaniem techniki „dziel i zwyciężaj”

Podczas omawiania złożoności kwadratowej spotkaliśmy się z problemem sortowania n liczb. Okazuje się, że do jego rozwiązania również możemy wykorzystać metodę „dziel i zwyciężaj”. Uzyskamy dzięki temu algorytm **rekurencyjny** o złożoności czasowej $O(n \log_2 n)$, nazywany **sortowaniem przez scalanie** (ang. *merge sort*).

W przypadku opisywanego algorytmu ciąg wejściowy dzieli się na dwa mniejsze ciągi o podobnej liczbie elementów, sortuje je niezależnie od siebie, a następnie scala się je z powrotem. Rozbija się w ten sposób główny problem na mniejsze podproblemy, które traktuje się tak samo.

Źródło: Contentplus.pl Sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Sortowaniu przez scalanie poświęcimy osobny e-materiał, więc nie będziemy na razie zagłębiać się w szczegóły tego mechanizmu porządkowania zbiorów. Wspominamy o nim teraz, ponieważ jest on dobrym przykładem algorytmu o liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej. Wynika to z faktu, że operacja scalania jest liniowa i będziemy ją wykonywać $\log_2 n$ razy.

Przybliżony czas realizacji algorytmów o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej

Porównajmy czas wykonywania operacji składających się na algorytmy o logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej z czasem realizacji algorytmów o złożonościach poznanych poprzednio:

Ilość danych wejściowych	Czas realizacji algorytmu $O(\log_2 n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n \log_2 n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n^2)$
10^2	10^{-9} sekundy	10^{-7} sekundy	10^{-7} sekundy	10^{-5} sekundy
10^4	10^{-8} sekundy	10^{-5} sekundy	10^{-4} sekundy	0, 1 sekundy
10^6	10^{-8} sekundy	10^{-3} sekundy	10^{-2} sekundy	1000 sekund $\approx$ 17 minut
10^8	10^{-8} sekundy	0, 1 sekundy	2 sekundy	10^7 sekund $\approx$ 115 dni

Ilość danych wejściowych	Czas realizacji algorytmu $O(\log_2 n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n \log_2 n)$	Czas realizacji algorytmu $O(n^2)$
10^{10}	10^{-8} sekundy	10 sekund	330 sekund $\approx$ 5 minut	10^{11} sekund $\approx$ 3168 lat
10^{12}	10^{-8} sekundy	1000 sekund $\approx$ 17 minut	40000 sekund $\approx$ 11 godzin	10^{15} sekund $\approx$ 31,6 mln lat

Z przedstawionego zestawienia wynika, że algorytmy o złożoności logarytmicznej są wykonywane niezwykle szybko nawet dla dużych ilości danych wejściowych. Natomiast algorytmy o złożoności liniowo-logarytmicznej są realizowane o wiele szybciej od algorytmów o złożonościach kwadratowych (ale zarazem wolniej od algorytmów liniowych).

Podsumowując, algorytmy logarytmiczne i liniowo-logarytmiczne charakteryzują się rozbijaniem głównego problemu na mniejsze podproblemy. Jest to dobra metoda optymalizacji czasowej, o której warto pamiętać w trakcie pisania własnych programów.

Ciekawostka

Istnieje złożoność czasowa $O(\log^* n)$, potocznie nazywana „logarytmem z gwiazdką”. Pod tym pojęciem kryje się odwrotna funkcja Ackermanna, która rośnie niewyobrażalnie powoli. Bardzo często traktuje się $\log^* n$ jako stałą o wartości równej 5.

Słownik

metoda „dziel i zwyciężaj”

metoda, która pozwala na podział problemu na mniejsze, łatwiejsze do rozwiązania podproblemy; po całkowitym rozbiciu problemu oraz rozwiązaniu podproblemów, łączymy je z powrotem w całość i rozwiązujemy cały dany nam problem

rekurencja

technika programowania polegająca na odwoływaniu się procedur lub funkcji do samych siebie, aż do momentu spełnienia warunku podstawowego

sortowanie przez scalanie

jeden z algorytmów sortowania bazujący na metodzie „dziel i zwyciężaj”. Algorytm możemy podzielić na dwa główne etapy:

- podzielenie nieposortowanej listy na n list podrzędnych, z których każda zawiera jeden element;
- łączenie kolejnych podlist, aby utworzyć nowe posortowane podlisty, aż pozostanie tylko jedna lista

wyszukiwanie binarne

metoda odnajdowania elementów w uporządkowanych zbiorach; polega ona na wielokrotnym dzieleniu przeszukiwanego zbioru na dwie równe części i porównywaniu wartości szukanej z elementem znajdującym się w środku dzielonego obszaru

złożoność czasowa

czas niezbędny do rozwiązania określonego problemu, podawany zazwyczaj w liczbach operacji dominujących (zależy ona od ilości danych wejściowych)

Aplet

Polecenie 1

Wyszukiwanie binarne to algorytm służący do znajdowania pozycji elementu w **posortowanej tablicy**. Zamiast klasycznego sprawdzania kolejnych elementów tablicy, stosowana jest metoda „dziel i zwyciężaj”. Procedurę można opisać jako listę następujących czynności:

1. Sprawdź element znajdujący się w środku zbioru.
2. Jeśli sprawdzany element jest równy elementowi wyszukiwanemu, zwróć jego pozycję.
3. Jeśli sprawdzany element jest większy od szukanego, przeprowadź wyszukiwanie binarne w pierwszej połowie tablicy.
4. Jeśli sprawdzany element jest mniejszy od szukanego, przeprowadź wyszukiwanie binarne w drugiej połowie tablicy.
5. Wykonuj przedstawione czynności do momentu, w którym znajdziesz szukany element lub zabraknie nowych elementów do sprawdzenia.

Średnia złożoność czasowa wyszukiwania binarnego to $O(\log n)$, ponieważ $\log n$ to maksymalna liczba podziałów tablicy o n elementach.

Uruchom aplet przedstawiający procedurę wyszukiwania binarnego. Wpisz wartość, która ma zostać wyszukana i naciśnij przycisk Wyszukaj. Sprawdź, jak program wykorzystujący algorytm wyszukiwania binarnego zachowa się dla różnych danych wejściowych.

11	14	16	17	23	26	34	35	36	37	39	43	50	53	70	81	85	88
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

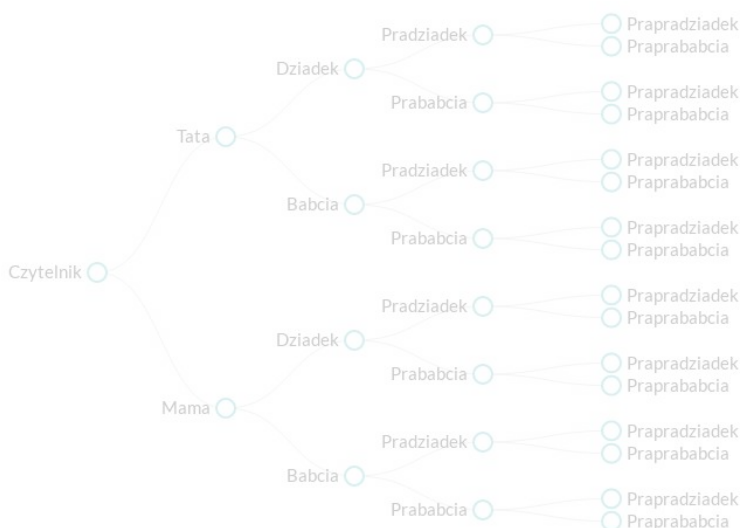
Wartość:

Zasób interaktywny dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DwY8eJarE>

Źródło: Contentplus.pl Sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Polecenie 2

Uruchom aplet przedstawiający sortowanie przez kopcowanie (ang. *heapsort*). Jest to algorytm sortowania, którego złożoność czasowa w średnim i pesymistycznym przypadku wynosi $O(n \log n)$, gdzie n to liczba danych do posortowania. Algorytm dzieli dane wejściowe na posortowaną i nieposortowaną część. Iteracyjnie pobiera i usuwa z nieposortowanej części największy element, a następnie wstawia go do posortowanej części.

Zasób interaktywny dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DwY8eJarE>

Źródło: Contentplus.pl Sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

Polecenie 3

Zapisz notatkę, w której podsumujesz najważniejsze informacje przedstawione w apletach.

Sprawdź się

Pokaż ćwiczenia:

Ćwiczenie 1

Wskaż, jaką złożoność obliczeniową ma algorytm wyszukiwania binarnego.

☐ Złożoność liniowo-logarytmiczną.

☐ Złożoność kwadratową.

☐ Złożoność logarytmiczną.

☐ Złożoność liniową.

Ćwiczenie 2

Wskaż poprawną definicję algorytmu rekurencyjnego.

☐ Algorytm, który rozwiązując dany problem, wywołuje inne algorytmy (jeden lub więcej razy).

☐ Algorytm, który rozwiązując dany problem, korzysta z podstawowych struktur danych.

☐ Algorytm, który rozwiązując dany problem, wywołuje sam siebie (jeden lub więcej razy).

☐ Algorytm, który rozwiązując dany problem, generuje wszystkie możliwe odpowiedzi, a następnie sprawdza, które z nich są poprawne.

Ćwiczenie 3

Wskaż, jaką złożoność obliczeniową ma algorytm sortowania przez scalanie.

- ☐ Złożoność logarytmiczną.
- ☐ Złożoność liniową.
- ☐ Złożoność liniowo-logarytmiczną.
- ☐ Złożoność kwadratową.

Ćwiczenie 4

Wskaż, ile czasu będzie wykonywany ten algorytm w sytuacji, gdy $n = 10^9$? Niech funkcja f , opisująca liczbę operacji składających się na algorytm w zależności od ilości danych wejściowych, ma postać: $f(n) = n \log_{10} n$. Przyjmij, że komputer wykonuje 10^9 operacji w ciągu 1 sekundy.

- ☐ Około 9 minut.
- ☐ Około 9 dni.
- ☐ Około 9 sekund.
- ☐ Około 9 godzin.

Ćwiczenie 5

Wskaż, czy algorytm ten ma złożoność logarytmiczną, wiedząc, że funkcja f , opisująca liczbę operacji składających się na algorytm w zależności od ilości danych wejściowych, ma następującą postać: $f(n) = \log_2(n) + n \log_2(n)$.

- ☐ Tak, ma on złożoność logarytmiczną.
- ☐ Nie, nie ma on złożoności logarytmicznej.

Ćwiczenie 6

Wstaw brakujące wyrażenia tak, aby treść poniższego tekstu była prawdziwa.

Algorytmy o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej bardzo często korzystają z metody . Polega ona na podziale głównego problemu na mniejsze .

Algorytmy o złożoności liniowo-logarytmicznej są wykonywane szybciej od , ale za to wolniej od .

„łącz i zwyciężaj”

kwadratowych

„dziel i zwyciężaj”

podproblemy

nadproblemy

liniowych

Ćwiczenie 7

Uporządkuj poniższe złożoności obliczeniowe od najszybszej do najwolniejszej dla dużej ilości danych wejściowych.

złożoność liniowo-logarytmiczna

złożoność stała

złożoność liniowa

złożoność kwadratowa

złożoność logarytmiczna

Ćwiczenie 8

Połącz w pary algorytmy z odpowiadającymi im złożonościami obliczeniowymi.

dodawanie dwóch liczb całkowitych

złożoność logarytmiczna

sortowanie przez scalanie

złożoność stała

wyszukiwanie najmniejszej liczby
w zbiorze

złożoność liniowa

wyszukiwanie binarne

złożoność liniowo-logarytmiczna

Dla nauczyciela

Autor: Zespół autorski [Contentplus.pl](https://contentplus.pl) sp. z o.o.

Przedmiot: Informatyka

Temat: Algorytmy o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej

Grupa docelowa:

Liceum ogólnokształcące i technikum, liceum ogólnokształcące, technikum, zakres podstawowy i rozszerzony

Podstawa programowa:

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Rozumienie, analizowanie i rozwiązywanie problemów na bazie logicznego i abstrakcyjnego myślenia, myślenia algorytmicznego i sposobów reprezentowania informacji.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

I. Rozumienie, analizowanie i rozwiązywanie problemów.

Zakres podstawowy. Uczeń:

- 3) wyróżnia w problemie podproblemy i charakteryzuje: metodę połowienia, stosuje podejście zachłanne i rekurencję;
- 4) porównuje działanie różnych algorytmów dla wybranego problemu, analizuje algorytmy na podstawie ich gotowych implementacji;

Zakres rozszerzony. Uczeń spełnia wymagania określone dla zakresu podstawowego, a ponadto:

- 4) ilustruje i wyjaśnia rolę pojęć, obiektów i operacji matematycznych w projektowaniu rozwiązań problemów informatycznych i z innych dziedzin, posługuje się pojęciem logarytmu;

I + II. Zakres rozszerzony. Uczeń spełnia wymagania określone dla zakresu podstawowego, a ponadto:

- 3) objaśnia, a także porównuje podstawowe metody i techniki algorytmiczne oraz struktury danych, wykorzystując przy tym przykłady problemów i algorytmów, w szczególności:

- a) wyszukiwanie elementów liniowe i przez połowienie (do znajdowania elementów w zbiorze, sortowania przez wstawianie, przybliżonego rozwiązywania równań, sprawdzania przynależności punktu do wielokąta wypukłego),
- b) rekurencję (do generowania ciągów liczb, potęgowania, sortowania liczb, generowania fraktali),
- c) metodę dziel i zwyciężaj (jednoczesne znajdowanie minimum i maksimum, sortowanie przez scalanie i szybkie),

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje matematyczne oraz kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii.

Cele operacyjne (językiem ucznia):

- Scharakteryzujesz algorytmy o logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej.
- Przeanalizujesz przykłady algorytmów o logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej złożoności czasowej.
- Porównasz czas działania programów bazujących na algorytmach o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej oraz programów, w których zaimplementowano algorytmy o złożonościach liniowych i kwadratowych.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm;
- konektywizm.

Metody i techniki nauczania:

- dyskusja;
- rozmowa nauczająca z wykorzystaniem multimedium i ćwiczeń interaktywnych;
- ćwiczenia praktyczne.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. **Przygotowanie do zajęć.** Nauczyciel loguje się na platformie i udostępnia e-materiał: „Algorytmy o złożoności logarytmicznej i liniowo-logarytmicznej”. Uczniowie zapoznają się z treściami w sekcji „Przeczytaj”.

Faza wstępna:

1. Nauczyciel wyświetla temat oraz cele zajęć, omawiając lub ustalając razem z uczniami kryteria sukcesu.
2. Prowadzący prosi uczniów, aby zgłaszali swoje propozycje pytań do tematu. Jedna osoba może zapisywać je na tablicy. Gdy uczniowie wyczerpią swoje pomysły, a pozostały jakieś ważne kwestie do poruszenia, nauczyciel je dopowiada.

Faza realizacyjna:

1. **Praca z tekstem.** Nauczyciel ocenia, na podstawie informacji na platformie, stan przygotowania uczniów do zajęć. Jeżeli jest ono niewystarczające prosi o ciche zapoznanie się z treścią w sekcji „Przeczytaj”.
2. **Praca z multimedium.** Uczniowie w zespołach dwuosobowych zapoznają się z treścią polecenia 1 z sekcji „Aplet” i wspólnie analizują kolejne kroki rozwiązania postawionego problemu.
3. **Ćwiczenie umiejętności.** Uczniowie wykonują indywidualnie ćwiczenia 1-8 z sekcji „Sprawdź się”. Po wykonaniu każdego z nich następuje omówienie rozwiązania przez nauczyciela.

Faza podsumowująca:

1. Nauczyciel ponownie wyświetla na tablicy temat lekcji zawarty w sekcji „Wprowadzenie” i inicjuje krótką rozmowę na temat zrealizowanych celów (czego uczniowie się nauczyli).
2. Wybrany uczeń podsumowuje zajęcia, zwracając uwagę na nabyte umiejętności.

Praca domowa:

1. Uczniowie wykonują polecenie 2 z sekcji „Aplet”.

Wskazówki metodyczne:

- Treści w sekcji „Aplet” można wykorzystać na lekcji jako podsumowanie i utrwalenie wiedzy uczniów.